

**ת"פ 64217/06 - מדינת ישראל נגד עבד אלחמיד סלאמה, קאסם
ואוי, מוחמד יוסף**

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 64217-06 מדינת ישראל נ' סלאמה ואוי

לפני: כבוד השופט גיא אבןן

הנאשימים: מדינת ישראל
באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נ ג ז

1. עבד אלחמיד סלאמה הנאשימים:
2. קאסם ואוי
3. מוחמד יוסף

בשם המאשימים:
עו"ד שחר עורי

בשם הנאשם 1:
עו"ד מואנס יונס

בשם הנאשם 2:
עו"ד פאדי חמדאן

בשם הנאשם 3:
עו"ד מוחמד ענאבוסי

זכור דין

הנאשימים הורשו בהתאם להודאותיהם בהסדר טיעון בכתב אישום מתיוקן, במגון עבירות רכוש אותן ביצעו בצוותא וב敖פן מתיוכנן. בהתאם להסדר, המאשימה הגבילה עצמה לעונש מאסר בפועל בן 30 חודשים לנאים 1 ו-3, ולעונש מופחת במידה מה לנאים 2 שנבדל מהם באחד האישומים.

כתב אישום מתיוקן

עמוד 1

1. ברקע: הנאים כולם תושבי הרשות הפלסטינית, נעדרי היתר כניסה לישראל. השלשה קשו קשור זה עם זה ועם תושב המדינה בשם שrif ותד (להלן: שrif) לגנוב בצוותא כל רכב מסווג עגלות נגררות ולהעירים מדינת ישראל לשטחי הרשות הפלסטינית.

אישום מס' 1: ביום 23.6.22 בשעות הלילה הסיע שrif את הנאים במכוניתו מסווג טויטה לנדרוזר (להלן: הרכב) והביאו לנטרהינה. הנאים התפרצו למחסן נועל של חברת "אדמוניית" (להלן: המחסן), בעוד שrif המתין להם ברכב. הנאים נטלו מן המחסן כל עובודה בשווי כ-10,000 ל'. ועזבו את המקום. בהמשך הסיע שrif את הנאים לרחוב בו חנתה באותו עת עגלה נגררת בעלותו של זכיריה (להלן: עגלה מס' 1). הנאים ירדו מהרכב, חתכו מנוול שהגן על העגלה, חיברו אותה לרכב ועזבו את המקום בצוותא עם שrif, שנרגס את הרכב והעגלה לשטח האזורי. באותו הזמן החזיקו הנאים מגזרי מתכת. בין אישום זה הורשו הנאים בעירות גנבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); החזקת מכשירי פריצה בצוותא, לפי סעיפים 409 ו-29(א) לחוק העונשין; פריצה לבניין שאינו דירה בצוותא, לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק העונשין; גנבה בצוותא, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין; כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל).

אישום מס' 3: ביום 20.6.22 הסיע שrif את הנאים הרכב לכפר יונה, שם חנתה אותה עת עגלה נגררת ששימשה כעגלת אוכל של עמותת "עזרה בדרכך" (להלן: העמותה), ובה נמצאו מקרר, מסחתת מצים, בלנדר, מכונת קפה, מטבחנת קפה, מערכת שמע ורמקולים, כל מטבח וקופה שהכילה כספים במזומנים בסכום שאיננו ידוע למאשמה (להלן: עגלה מס' 2). הנאים 1 ו-3 ירדו מהרכב, חיברו אליו את העגלה ועזבו את העגלה ונטלים את העגלה בצוותא עם שrif. בשעה 2:43 חצתה החבורה את מחסום תאים בכיוון האזורי. בין אישום זה הורשו הנאים כולם בעירת כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. הנאים 1 ו-3 הורשו בנוסף בעירת גנבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק העונשין, ואילו הנאם 2 הורשע בנוסף בעירת סיוע לגנבת רכב, לפי סעיפים 413ב ו-31 לחוק העונשין.

אישום מס' 6: ביום 17.4.22 הסיע שrif את הנאים הרכב לכפר יונה, שם חנתה אותה עת עגלה נגררת בעבותו של אשף גבראה (להלן: עגלה מס' 3). הנאים ירדו מהרכב, חיברו אליו את העגלה ועזבו את המקום כהם נטלים את העגלה בצוותא עם שrif. בשעה 5:04 חצתה החבורה את מחסום חוצה שומרון בכיוון האזורי. בין אישום זה הורשו הנאים בעירות גנבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק העונשין; כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

2. מר אסף לוזון, נציג ועד העמותה, העיד באשר לפעולות העמותה בכלל, ובאשר להפעלת עגלה מס' 2 בפרט. מדובר בעמותה ללא מטרות רווח המסייעת למשפחות מעוטות יכולת ולנוער בסיכון בכפר יונה. לדבrio, בעגלת הועסקו בני נוער בסיכון ואמהות חד-הוריות, חלקן חולות סופניות, מתוך ניסיון לסייע בידיהם להשתלב בקהילה. העגלה הוקמה לאחר מאמצים שנמשכו קרוב לשוש שנים, בעיקר על בסיס תרומות, והיא הכילה ציוד רב אותו העיריך בשווי

כ-000,96 נ"נ (כולל העגלה עצמה). מר לוזן העיד כי בזכות העגלה התאפשר להאכיל בכל בוקר ילדים ממשפחות יכולות. הכנסות העגלה מימנו את משכורות העובדים, וסייעו בתשלום הסעת חלק מהעובדות החולות במוניות לטיפולים בבתי חולים, סיוע לימודי ושיעורים פרטיים לבני נוער בסיכון, וסייעו במימון שירות סלי מזון למשפחות נזקקות מדי שבוע. מאז הגניבה ובשל הפגיעה הכלכלית, לא עלה בידי העמותה לשחרור את המיזם, בפרט שהעגלה ותכולתה לא בוטחו בביטחון מפני גניבה. בחקרתו הנגדית על ידי ב"כ הנאים טען כי ברשותו מסמכים להוכחת שווי הנזק, אך מאוחר שאלו לא הומצאו בשלב החקירה, לא היו חלק מחומר החקירה, ולא היו בידיו של העד במהלך עדותו בבית המשפט, לא התרתי למאשימה להמציאם בדיעד.

3. ב"כ המאשימה סקרה את מעשי העבירה, וביקשה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מהאישומים, בהינתן שמדובר באירועים שבוצעו בנסיבות שונים במהלך חדשניים ימים, בנסיבות עבריה שונות ובנסיבות מיוחדות. היא ביקשה לשקל לחומרה את התכנון המוקדם, החבירה בצוותא, ה策טיידות בכל פריצה והיקפי הגניבה בכל אחד מהאירועים. גניבת עגלות נגררות הוכרה כగניבת כל רכב. אולם, אין חולק על כך שעגלה איננה מסוגלת לנושא באופן עצמאי, וב"כ ערוכה הכלכלי נמוך משל מכונית. מנגד, עגלות משמשות פעמים רבות לצורכי פרנסה, וגניבתן פוגעת בנישרין ביכולת ההשתכרות של בעלייה. עוד ביקשה לקחת בחשבון את קלות גניבתן של עגלות, את הקושי במנועת ביצוע מעשי העבירה, ואת הקשיים באיתור לאחר מעשה. כן ביקשה לקחת בחשבון את העובדה שעגלות לרוב אין מボותחות, משמע מלאו הנזק נופל על כתפי נפגעי העבירה. באשר לאיושם הראשון ביקשה לקבוע מתחם בין 15-30 חודשים, שמען זה מעורבים הנאים הן בפריצה למחסן והן בגניבת עגלה. הם נתפסו בכף והרכוש הגנוב הושב חודשי מאסר. באישום השני נופל על כתפי נפגעי העבירה. באשר לאיושם השני ביקשה לקבוע מתחם בין 12-24 חודשים מאסר לנאים 1-3, ופחות מכך לנאים 2 לבעליו. באשר לאיושם מס' 3 ביקשה לקבוע מתחם בין 1-3 חודשים מאסר לנאים 1-3, ופחות מכך לנאים 2 שהורשו בסטייע. היא הפנתה לעדותו של נציג העמותה מר לוזן, וביקשה ללמידה על הנזק המשמעותי שהסבו הנאים במשימותם, אשר "גנבו עסק". בגין איושם מס' 6 ביקשה לקבוע מתחם עונש בין 8-18 חודשים מאסר בפועל. להמחשת מדיניות הענישה הפנתה ב"כ המאשימה הפנתה לשני פסקי דין של ערכאת הערעור (יפורטו בהמשך).

בגזרת העונש בתוך המתחם ביקשה לשקל לזכות הנאים את הodiumם בכתב אישום מתוכנן לאחר שהחלה להישמע ראיות, כמו גם קושי ראייתי מסוים שהוביל לתיקון כתוב האישום לכיוונה. הנאים 1 ללא הרשות קודמות, לחובת הנאים 2 הרשות משותפת עם הנאים 3 בעירות כניסה לישראל שלא לחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגיןם הם צפויים להפעלת מאסר על-תנאי חב הפעלה בגין חדשניים. לנאים 3 שתי הרשות נוספות בעירות כניסה לישראל שלא לחוק. ב"כ המאשימה טענה כי עברם הפלילי של הנאים 2 ו-3 אינו מצדיק להבחן בין בין הנאים 1. סופו של דבר לגזר על הנאים 1 ו-3 עונש מאסר בפועל במשך 30 חודשים, ועל הנאים 2 מאסר בפועל במשך 25 חודשים. בגין ביקשה לגזר על כל אחד מהנאים מאסר על-תנאי, קנס מרתייע ופיזי הולם למתקוניים.

4. ב"כ הנאים ביקשו לקבוע מתחם עונש משותף לאישומים כולם, שככל אחד מהם הפנה לנינויים שונים. מפת הדמיון בחלק מן הטעונים, יבואו אלו בתמצית המתבקשת, תוך שיובהר כי נתתי דעתך לכל פרט ולכל טענה. באשר לאופי העבירה של גניבת עגלות, טענו כי זו דומה במהותה לגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, יותר מאשר לגניבת רכב, כਮובן מבלי להתעלם מכך שהוא שחורה בפסיקה, וכי הנאים הורשו במיוחס להם על בסיס הodiumם. כה, העבירה פשוטה, אינה מצrica שימוש בכלים מתחכמים, הכנה מיוחדת או חלוקת תפקידים בין המעורבים. כמו כן, העגלות עצמן אינם בעליות כשר נשיאה עצמי, ולכן מידת החווונות שלhan לבעליהם נופלת מזו של כל רכב מונעים. ב"כ הנאים הפנו לרע"פ 5771/16 ראייד ע"א נ' מדינת ישראל (26.7.16, להלן: ענין ע"א), ממנו

ביקשו ללימוד את מדיניות הענישה בעבירות אלו.

אשר לאיושם מס' 1: התפרצות פשוטה למבחן, ללא גרים נזק, גניבת רכוש בשווי לא גבוה, אשר ממילא הושב לבعليו. בהתאם, גם גניבת עגלה מס' 1 הייתה כרוכה אף בחיתוך מנעול, שוויה לא צוין, וזה הושבה לבعليה. איושומים מס' 3 ו-6: טענותיו של נציג העמותה באשר לשווייה של עגלה מס' 2 על תכליתה לא הוכח בראשית. העובדה שזו לא בוטחה כמו כל עסק אחר אינה צריכה לפעול לחובתם של הנאשמים. מכאן, אין מקום להבחן בין חומרתן של עבירות הגניבה באישומים אלו. ב"כ הנאשמים ביקשו לקבוע מתחם ענישה כולל בין היתר על-תנאי עד 5 חודשים נאסר בפועל ברף התחثان, ובין 12 עד 15 חודשים מאסר בפועל ברף העליון. בהקשר למתחם הדגש ב"כ הנאשם 2 את חלקו השונה של מרשו באישום מס' 3. לאור עתירתה העונשית של המאשימה, ביקש לקבוע בעניינו של הנאשם 2 מתחם נמוך ב-5 חודשים המתחם הכלול שייקבע בעניינם של הנאשמים האחרים.

בקביעת הנسبות שאין קשורות בקביעת המתחם עמדו ב"כ הנאיתם על הודיעים במיוחס להם בכתב איושם שתוקן לקולה באופןמשמעותי, וכפועל יוצא מכך, על חיסכון בזמן שיפוטי ניכר, ובצורך בהעדתם של עדים רבים. כן ציינו כי הנאשמים תושבי האזור, נעדרו יכולת כלכלית כלשהי, עתידיים לרצות את מאסרם מבלי לקבל ביקורים בני משפחתם, ולא יוכל להסתיע בהם לתשלום רכיבי ענישה כספיים. ב"כ הנאשם 1 הפנה לכך שמרשו נעדר הרשותות קודמות כלשהן, ללא מאסר על-תנאי שיש להפעיל, ומכאן יש לגוזר את עונשו במתינות ביחס לנאים אחרים. כן ציין כי מדובר למי שמתגורר עם אשתו ולדיו בירדן, ומגיע לאזור כדי לבקר בני משפחה. הוא עבר לפניו מספר שנים ניתוח כריתת תחול וכילה וזקוק להשגחה רפואי. ב"כ הנאשם 2 ביקש לגוזר את עונשו של הנאשם בתחום המתחם שייקבע, זאת משלוחבתו הרשעה ייחידה, ואף היא לא בעבירות רכוש. כן ציין כי מדובר למי שמטופל במשפחה גרענית גדולה. ב"כ הנאשם 3 הגיע מסמך ממנו עולה, לטענתו, כי ابوו של מרשו סובל ממגוון מחלות ונדרש במלואה (ענ/1). הנאשם נשוי, אב לארבעה קטינים שהגדול בהם בן שמונה, מפרנס היחיד לرعاיתו, ולדיו והוריו, אשר איבד את מקום עבודתו בעקבות מעצרו. כמו כן, סובל הנאשם ממום בשל פגיעה באצלבונו. ב"כ הנאים ביקשו להסתפק במאסר בפועל שימושו כתקופת מעצרם של הנאים, ולהימנע מגזרת מרכיבים כספיים מוחשיים. הנאים ביקשו את רחמי של בית המשפט.

ד"ו

קביעת מתחמי הענישה

5. הנאים פעלו בצוותא ומתוך תכנון מוקדם במטרה לגנוב עגלות נגררות ולהעבירן לשטחי הרשות הפלסטינית. זו הייתה מטרתם המובהקת בכינוסם לישראל, והם פעלו כדי לישמה בתיאום ובשתיוף עם תושב הארץ (שרף). בחלוקת שנפלה בין הצדדים, באשר לשאלת האם לקבוע מתחם עונש כולל, שמא מספר מתחמים נפרדים, דעתנו כדעת המאשימה. אמנם, ניתן להצביע על קו מקשר בין האירועים, אשר בוצעו על בסיס חבירה להשגת מטרה משותפת, ובהתאם אופן ביצוע העבירות דומה ומשותף לאישומים כולם. מנגד, עסקין בעבירות ברמת חומרה גבוהה, אשר בוצעו במועדים נפרדים, כלפי קורבנות שונים. ראו דעת הרוב בע"פ 4910/13 אחים בני ג'אבר נ' מדינת ישראל 9393-10-21 (29.10.2014). כן ראו ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.2015); עפ"ג (מרכז-lod) 4910/13 (29.10.2014)

טבאי נ' מדינת ישראל (2.1.22, לא פורסם); עפ"ג (מרכז-lod) 22587-03-22 עוידה נ' מדינת ישראל (18.12.22, לא פורסם).

6. גניבת עגלות נגררות הוכרה בפסקה כגניבת רכב, ובהתאם הodo הנאשםים והורשו עבירות שייחסו להם בכתב האישום המתוקן. בצד זאת, ברוי כי אין אירוע זהה למשנהו, ובבואה של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש עליו לשקל את הנתונים הייחודיים למעשי העבירה שלפניו.vr, אין דינה של גניבת מכונית כדינה של גניבת משאית או גניבת אופנווע, וכיוצ"ב. הפרמטרים רבים: סוג הרכב, שוויו, הנזק בפועל ובכוח, מרכיבות ביצוע העבירה, תכנון מוקדם, הסתייעות בשותפים, שימוש בכללי פריצה, ועוד.

שיקולים לחומרה: תכנון מוקדם; ריבוי שותפים; כניסה לישראל בגין החוק (עבירה בפני עצמה) למטרת ביצוע העבירה העיקרית; הסתייעות בכל רכב ממונע לגרירת העגלה (אותה לא ניתן להסיע בכוחות עצמה); בשונה מכל רכב ממונעים, עגלה אינה מכילה מתקן איתור, משמע קשה מאוד למצאה ולהשיבתה; הבדל נוסף - עגלות אינן מבוטחות לרוב בביטחון מקייף, ומכאן שהנזק מגניבתן נופל במקרה על כתפי בעלהן (למצער עגלת מס' 2).

שיקולים לקולה: בדרך כלל, שוויה הכספי של עגלת נגררת נמוך במידה ניכרת משל כלי רכב ממונע, ובהתאםה היקף הנזק שנגניתה מסבה לנפגעי העבירה. בצד זאת, כפי שניתן לראות מהבדלים בין האישומים, עגלה מס' 2 הcycles ציוד רב ערך ושימשה כעיסוק למטרת תרומה חברתית לקהילה, ומובן שנתונים אלו רלוונטיים בקביעת המתחמים; עגלה נגררת איננה בעלת כושר נסעה עצמי, משמע איננה משתמשת את בעליה לצורך התנידות, וגם מטעם זה הנזק מגניתה פחות מזה של גניתת רכב ממונע; גניתת עגלה מצריכה אמנים שימוש בכלי רכב נוספים לגירורה, אך מנגד איננה מרכיבת, וניתנת לביצוע באמצעותים פשוטים ביותר. כך גם בעניינו. באישום מס' 1 מדובר על חיתוך מנעל ובהמשך חיבור העגלה לרכב בו הגיעו, ובאישורם האחרים דובר אף על חיבור העגלה לרכב. לעומת זאת, גניתת רכב ממונע דורשת פעמים רבות שימוש בכלי פריצה "יעדים" ומתוחכמים דוגמת מחשב רכב.

חלק לא מבוטל מטעוני הצדדים הוקדש לשאלת שוויה של עגלת מס' 2. מוביל להרחיב אומר כי מן העבר האחד, מקובלות עליה טענות ההגנה לפיה שווי התcolaה לא ננקב בכתב האישום המתווך, וכי חומריו החקירה לא כללו אסמכתאות לכך. מן העבר الآخر, בכתב האישום המתווך (קרי, עובדות מסוימות) צוין מפורשות כי הדבר בעגלת שישמשה כעגלת אוכל של העמותה, ופורטה תכליתה. מכאן, המשימה רשאית הייתה להביא עדות את חבר ועד העמותה נציג נגעי העבריה, כפי שאכן נעשה. מצאתי את עדותו של מר לוזון כמהימנה. הוא תיאר את פעילותה הברוכאה של העמותה, אשר חברותה פועלם בהתנדבות, את המאמצים והמשאבים הרבים שהושקעו בהקמתה של העגלת, את התועלת והרווחה שזו סיפקה לרבים בכפר יונה, ואת הנזק המשמעותי שנגרם כתוצאה מגנייתה, נזק ממש לא עלה בידי העמותה להታוש עד היום. הנזק שגרמו הנאים במעשייהם רובץ לפתחם, ובורי כי לא ניתן להקללה כתוצאה מכך שהעגלת לא הייתה מבוטחת נגד נזק לרוכש. באשר לשתי העгалות האחרות (1 ו-3) לא ציינו شيئا או תقولתן, וכן נמצאה מנוקדת הנחה כי מדובר בעгалות נגררות פשוטות, שונות נופל במידה ניכרת מזה של מכונית ממוצעת. אשר לפירצה למיחסן, הפעולות משותפת לנאים כולם ולשריף שהבאים למקום, וכן השיקולים לחומרה עליהם עמדתי לעיל רלוונטיים גם כן. שווי הנזק ננקב מפורשות, כ-0000, לא נטען כי הפירצה מתוחכמת, ואין טענה לנזק שנגרם למבנה.

(-) עניין עiams (הוגש כאמור ע"י ההגנה). המבקש הורשע בהתאם להודאותו בשלוש עבירות של גניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב, החזקת נכס החשוד כגנוב ושימוש מהלכי משפט. הוא גנב שלושה נגררים (באירועים נפרדים) והוציאם אל מחוץ לשלוחה המדינית, וניסה ללא הצלחה לגנוב נגרר רביעי. בהזדמנות אחרת עוכב הנאשם כשהוא מוביל נגרר חשוד כגנוב, ובמהמשך שיבש את חוקירתו במשטרת. בית משפט השולם קבע מתחמי עונש נפרדים למრבית האישונים. באשר לגניבת הנגררים נקבעו מתחמים נפרדים בין מספר חדש מס' מאסר שניית לרצונות בעבודות שבין 10 חודשים מאסר בפועל. הנגרר שנגנבו וניסיון הגניבה - בין 6-12 חודשים מאסר. החזקת נכס חדש כגנוב - בין מאסר על-תנאי לבין 6 חודשים מאסר. המבקשណון לשנת מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחד מבני הנגררים שנגנבו. ערעור על חומרת העונש נדחה, וכן גם הבקשה לרשויות ערעור.

(-) עפ"ג (ב"ש) 1203-07-21 מדינת ישראל נ' אלהוזיל (21.10.21), הוגש ע"י המאשימה). המשיב הורשע בהתאם להודאותו בקשר לפשע, סיוע לגניבת רכב ופריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה. הוא הגיע עם אחרים לרחוב בחולון, שם גנבו האחרים עגלת נגררת שהייתה קשורה בשרשראות ורטמו אותה לרכב בו הגיעו, והמשיב סייע להם בכך שהציג במהלך ביצוע המעשה. בהמשך התפרצו האربעה לבית עסק בעודם אוחזים בלומ, פטיש ופנסים. בית משפט השולם קבע מתחם עונש משותף לעבירות בין 6-12 חודשים מאסר בפועל, וגזר על המשיב 6 חודשים מאסר, עליהם הפעיל בחיפוי חלקית מאסר על-תנאי בין 6 חודשים, כך שהי"כ נדון המשיב ל-9 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועונשים נוספים. בית המשפט המחזק קיבל את ערעור המדינה, וטור מתן משקל לכלל לפיו עריכת הערעור אינה מצאה את העונש, גזר על המשיב שנת מאסר בפועל, בציורוף המאסר על-תנאי במצטבר, כך שהמשיבណון ל-18 חודשים מאסר בפועל.

(-) עפ"ג (י"מ) 504-09-16 אברהם לב נ' מדינת ישראל (3.1.17), הוגש ע"י המאשימה). המערער הורשע בהתאם להודאותו בעבירה של גניבת רכב - נגרר, לאחר שהתקשר עם שני נהגים שהتابקוו לבצע עבورو את המשימה, והשני אכן ביצעה בתמורה לסך של 700 ₪. בית משפט השולם קבע מתחם עונש בין 8-30 חודשים מאסר בפועל, וגזר את עונשו של המערער ל-9 חודשים מאסר בפועל ומאסרים על-תנאי. ערעוינו נדחה.

(-) עפ"ג (י"מ) 5045-16-04 אנוור לאפי נ' מדינת ישראל (11.12.16). המערער הורשע בהתאם להודאותו בגניבת רכב. הוא גנב באמצעות נגרר המשמש להובלת ציוד בלבד. הנגרר הוחזר לבניו לאחר שהלה שלם בעבورو סכום של 35,000 ₪. בית משפט השולם קבע מתחם עונש בין 10-36 חודשים מאסר, וגזר על המערער שנת מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי ופיצוי למתלוון בסך 35,000 ₪. ערעוינו נדחה.

8. לאחר שנתי דעת לי שיקולים עליהם עמדתי לעיל ולמדיניות הענישה הנוגעת, מצאתי לקבוע את מתחמי העונש כמפורט להלן: אישום מס' 1 - בין 24-12 חודשים מאסר בפועל; אישום מס' 3 - בין 10-20 חודשים מאסר בפועל לנאים 1 ו-3. מתחם העונש לנאים 2 אשר הורשע ממשיע באישום זה, בין 6-14 חודשים מאסר בפועל; אישום מס' 6 - בין 6-12 חודשים מאסר בפועל.

9. לזכותם של הנאים כולם: הודיעתם במוחס להם ונטلت אחריות על מעשייהם, גם אם זו באה לאחר שהחלו להישמע הוכחות. כתוב האישום המקורי כלל אישומים נוספים שנמתקו בכתב האישום המקורי, וכענרים עדים, וניכר כי בהודיותם אשר באה, בין השאר, על רקע קושי ראייתי מסוים, חסכו הנאים זמן שיפוט לא מבוטל. הנאים 1 בן 42, הנאים 2 צערן בן 26, לחובתו הרשעה ייחידה בעבירות כניסה לישראל שלא חוק והפרעה ללא הרשות קודמות. הנאים 2 צערן בן 26, לחובתו הרשעה ייחידה בעבירות כניסה לישראל שלא חוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו (בצווותם עם הנאים 3), בגיןו הוא צפוי להפעלת מאסר על-תנאי בן חודשים. משמע, אין לחובתו של הנאים 2 הרשות קודמות בעבירות רכוש, ומعلوم לא ריצה מאסר, אך הוא ביצע את מעשיו זמן קצר לאחר הרשותו, שלא נתנה בו אוטותיה ולא הרתעה אותו מלהשוב ולהיכנס לישראל שלא כדין, וזה הפעם למטרת ביצוע של עבירות רכוש במספר אירופים. הנאים 3 בן 31. לחובתו הרשות המשותפת עם הנאים 2 בגיןו הוא צפוי להפעלת מאסר על-תנאי בן חודשים, וכן שתי הרשות קודמות בעבירות כניסה לישראל שלא כדין. עונשים שנגזרים עליו עד כה לא מנעו ממנו להמשיך בדרכו העברנית ולהסלימה. כן נתתי דעתך לטענות כי הנאים באשר לניסיונו האישיות והמשפחתיות של כל אחד מהנאים, ולהשפעת העונשים עליהם ועל בני משפחתייהם.

בشكلול הנתונים כולם מצאתי לגוזר את עונשו של הנאים 1 הנעדר הרשות קודמות בקרבה לתחתיים של המתחמים, את עונשו של הנאים 2 מעט מעל התחתית, ואת עונשו של הנאים 3 שעברו המכבייד ביותר מעט יותר מכך. לא נשכח, כמובן, שהנאים 2 הורשע בסיווג בלבד באישום מס' 3. בהיעדר נימוק מיוחד לקולה, החלטתי להפעיל את המאסרם על-תנאי במצטבר. אשר לרכיבים כלכליים, בררי כי בעבירות שמטרתן בצע כסף, יש לחיב את הנאים בקנס כספי, וזאת גם בהתחשב בניסיוניהם האישיות ובכך שהם עתידיים לרצות לראשה בח'יהם עונש מאסר ממושך מאחריו סוג ובריח (הנאים 3 ריצה עונשי מאסר קצריים). כן יחויבו בפיצוי לנפגעי העבירה.

10. אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1:

א. 21 חודשים מאסר בפועל אשר ימננו מיום מעצרו - 22.6.23.

ב. 6 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאים אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסווג פשע.

ג. 3 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאים אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסווג עון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ג'. פיצויים בסך 500 ל"נ לכל אחד משני נפגעי העבירה באישום מס' 1. פיצויים בסך 12,000 ל"נ לעמודה באישום מס' 3. פיצויים בסך 3,000 ל"נ לנפגע העבירה באישום מס' 6. סה"כ ישלם הנאים פיצויים בסך 16,000 ל"נ. הפיצויים ישולם ב-4 תשלומים חדשים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם אייזה מתשלומים במועדו, תעמוד יתרת

הפייצויים לפירעון מיד!

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורה. הकנס ישולם ב-5 תשלומיים חדשים שווים ורכופים, החל מיום 10.6.23 ובכל 10 בחודש של אחריו. לא ישולם איזה מהתשלומיים במועדו, תעמוד יתרת הকנס לפירעון מיד.

ה. כל סכום שיופק על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

נאשם מס' 2:

א. 17 חודשים מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 2 חודשים מאסר מותנה (ת"פ 43385-04-22, גזר דין מיום 22.4.25), זאת במצבר.

שם הכל ירצה עונש מאסר בפועל בן 19 חודשים אשר ימנה מיום מעצרו - 23.6.22.

ב. 6 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה רכוש מסווג פשע.

3 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה רכוש מסווג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ג. פיצויים בסך 500 ₪ לכל אחד משני נפגעי העבירה באישום מס' 1. פיצויים בסך 6,000 ₪ לעמותה באישום מס' 3. פיצויים בסך 3,000 ₪ לנפגע העבירה באישום מס' 6. סה"כ ישלם הנאשם פיצויים בסך 10,000 ₪. הפיצויים ישולם ב-4 תשלומיים חדשים שווים ורכופים, החל מיום 10.2.23 ובכל 10 בחודש של אחריו. לא ישולם איזה מהתשלומיים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

ד. קנס בסך 3,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורה. הוקנס ישולם ב-5 תשלומיים חדשים שווים ורכופים, החל מיום 10.6.23 ובכל 10 בחודש של אחריו. לא ישולם איזה מהתשלומיים במועדו, תעמוד יתרת הকנס לפירעון מיד.

ה. כל סכום שיופק על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

נאשם מס' 3:

א. 23 חודשים מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 2 חודשים מאסר מותנה (ת"פ 43385-04-22, גזר דין מיום 22.4.25),

זאת במצבר.

.23.6.22. סך הכל ירצה עונש מאסר בפועל בן 25 חודשים אשר ימנה מיום מעצרו -

ב. 6 חודשים מאסר אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה רכוש מסווג פשע.

3 חודשים מאסר אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה רכוש מסווג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ג. פיצויים בסך 500 ₪ לכל אחד משני נפגעי העבירה באישום מס' 1. פיצויים בסך 12,000 ₪ לעמותה באישום מס' 3. פיצויים בסך 3,000 ₪ לנפגע העבירה באישום מס' 6. סה"כ ישלם הנאשם פיצויים בסך 16,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-4 תשלוםויות חודשיות שוות ורכופים, החל מיום 10.2.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלוםויות חודשיות שוות ורכופים, החל מיום 10.6.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ה. כל סכום שיופק על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מיום

נitin היום, י' בטבת תשפ"ג, 03 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

המאשימה תעדכן את המזיכירות בפרט נפגעי העבירה.